

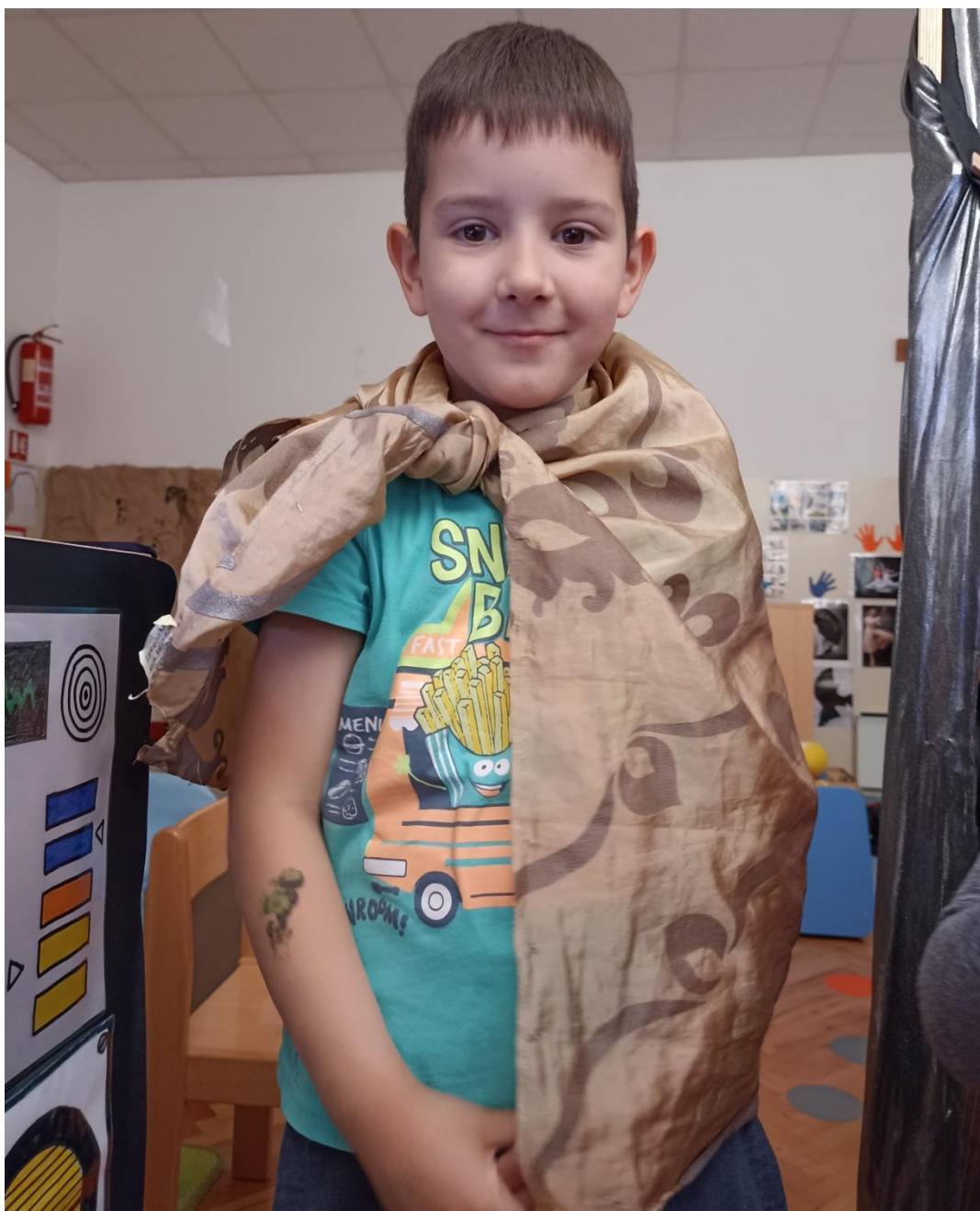
TO SAM NAŠLA DI SU DEVE. TU ME JEDNA DEVA NAPALA, PA SAM JE ZAPRAŠILA MAGIČNIM PRAHOM. NJOJ JE TO SMETALO, PA JE PALA U NESVIJEST, PA SAM JA UZELA MALO PRAŠINE OD PUSTINJE. PA SAM NAPRAVILA KAVU OD NJE DA IMAMO PIT U RAKETU.

KAD ME MAMUT NAPADA, JA SAN GA UBIA, PA SAN NAPRAVIA JAKETE OD NJEGA DA NAM NE BUDE HLADNO NA PUTU.

JA SAN IŠLA U BUDUĆNOST, PA SAN NAŠLA NAOČALE TAMO. KAD STAVIN
NAOČALE VIDIN SLOVA I BROJEVE I ONDA MI POMOGNU NAĆ VREMENSKI
STROJ KAD NE ZNAN DI JE.

JA SAN PRETVORIA DEVU U ĐILETIN KAD ME IŠA NAPAST.

Putovali smo u svijet dinosaura. I onda smo vidili male dinosauriće. I onda smo ih uzeli u ruke. I onda, kad je došla mama dinosaur, onda smo mi morali brzo vratit te male bebe dinosauriće i onda nas je ona, ona nas je vatala jer se ona ljutila na nas, baš na nas. I onda smo mi najbrže sta možemo trčali. Udrili smo je štapom pa je ona pala. Pa smo i mi pali s njom. Lara je poznata dinosaurima. Puno uči za dinosaure. Želi da se oni naviknu na ljude. Kad je ona pala onda je ona brzo vezala za uzicu. Frane i Franko su nas ostavili i sa vremenskim strojem u svijet robota išli. Onda smo same ostale. I tatu dinosaura smo morale vezat, al nam je to bilo preteško, jer je bia puno brzo. On je počea vikat na nas pa je blato palo na nas pa smo se morale otuširat. Pronašle smo neki vodopad. I onda smo se otuširale na njemu. Kraj vodopada, tu blizu je bia vulkan. Pa smo se morale brzo otuširat da nas vulkan ne bi pokria lavom.

Dinosauri su bili veliki, veći od nas. Bilo je nekoliko ljubičastih i nekoliko rozih. Bili su i narančasti i imali su točkice bijele. Svi su imali dvi noge, ko mi. Neki su imali četiri noge. A svi su imali dvi ruke. Noge su im za šetat i brzo trčat i tako. A ruke da nešto uzimaju, vodu. Jedu ovako, glavon. Samo s rukama drže čaše. Neki nisu. Ne drže svi dinosauri čaše. Svi jedu meso, od neke svinje. Mi smo ih hranili. Ovako, mi smo lovile svinje, pa smo ulovile, pa smo im dale jest. Iz jaja im se rode bebe. Vidili smo jednu bebu. Bila je cijela bijela. Znala je samo puzat.

Bio sam u svijetu robota. I onda me robot podiga. I Franka je podiga. Sve je u tom svijetu napravljeno od robota. Roboti rade robote. Nekad čovik rade robote. Roboti su veliki. Imaju ruke i noge. Svi su crvene boje. Različiti su. Vidio sam i plavog, crvenog, žutog, zelenog, crnog. Jedu travu. Robotsku travu. Oni ti nastaju tako da prvo stave malo tijelo, onda naprave robota. Budu prvo mali, pa onda rastu veći.

Bili smo u pustinji, u ono vrijeme kad su bile i piramide u pustinji. Ja (Dona), Bruno i Frane. Preko walkie talkie-ja smo upoznali dječaka koji nam je susjed u Splitu. Zove se Marko, ima 11 godina. Marko nam je reka da ima rak, rak pluća. U Splitu mu doktori ne mogu pomoć, jer je to najposebnija pomoć za koju moraš ić na Mars. Zato što tamo ima slonova, mislin, ima na svim planetima slonova, al tamo su ovi baš najposebniji. Oni koji mogu izliječit svakog na svitu. Treba ti malo njegove krvi. I onda cijepiš slona i uzmeš malo krvi i onda cijepiš dječaka i onda mu daš malo te krvi. Kad nam je on to sve reka, mi smo odlučili to napraviti. Odlučili smo otić na Mars. Pomoću rakete smo otišli na Mars. Kad smo došli na Mars bilo je puno čarobih slonova i puno običnih slonova i onda mi nismo znali koji je koji. Ja san se onda sjetila da koze imaju na uhu ono da znaš koja je koja, pa smo onda odlučili provjerit ima li to slon. Svakom slonu smo pogledali uho. Nije to dugo trajalo. Podjelili smo se da svi pregledamo uho, pa smo brzo našli čarobnog slona. I onda smo cijepili ga i uzeli krv. Čarobna krv ti može letit pa smo ih onda zato zatvorili. U jednu staklenku. To je posebna staklenka jer ima poseban poklopac koji se otvara kad mu rečeš da se otvori. I onda smo rekli da se on otvori pa se otvorio pa smo brzo stavili tu krv, pa smo rekli da se zatvori, pa se zatvorio, pa smo onda trebali napokon ić u raketu. I onda taman, baš tad, se desia jedan problem. Jedan dječak Oliva je imao gripu, pa smo morali ić po leptirovu krv, zato šta je to baš posebna krv koja liječi gripu. Oni se nalaze na planeti Prstenjak. I onda smo morali ić i na tu planetu. Put je traje 3 ipo sata. I onda smo stigli. Raketa se zadimila cila jer je nestalo plina, pa smo morali ulit plina. Spremili smo plin zato sta ne želimo ostat u svemiru. Vidili smo leptire. Treba nam je komadić krila, pa smo jednom uzeli. Zgnječili smo tako taj komad dok se nije pretvorio u keks, pa smo ga onda stavili peć. Išli smo u raketu, putovat do tog djeteta, do Spinuta. Opet smo 3 sata putovali. Stigli smo do tog djeteta i dali mu keks i on je ozdravio. Marku smo krv poslali s poštom jer smo mi bili prezauzeti s leptirima i Olivom, pa da ne bi kasno došlo, mi smo to poštom poslali. I on je ozdravio.

DV MARJAN

OBJEKT POTOČNICA I, ENGLSKI PROGRAM,

ODGOJITELJICE ANA LAZAREVIĆ I IVANA BARIČEVIĆ